รายละเอียดของวารสาร

ชื่อวารสาร : วารสารพื้นถิ่นโขง ชี มูล

Journal Name : Mekong Chi Mun Art and Culture Journal

ชื่อบรรณาธิการ : ผศ.สราวดี ณ หนองคาย

ชื่อย่อของวารสาร : วารสารพื้นถิ่นโขง ชี มูล

Abbreviation Name: MCMAC Journal

ISSN : 2408-1639

E-ISSN :

ที่อยู่สำหรับการติดต่อ : ศูนย์การเรียนรู้พุทธศิลป์ถิ่นอีสาน สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 64 ถ.ทหาร ต.หมากแข้ง อ.เมืองอุดรธานี จ.อุดรธานี 41000

เจ้าของ : ศูนย์การเรียนรู้พุทธศิลป์ถิ่นอีสาน สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

จำนวนฉบับต่อปี : 2

Email : isanmove@gmail.com

Website : http://mcmac.udru.ac.th

TCI กลุ่มที่ : 2

สาขาหลักของวารสาร : Social Sciences

สาขาย่อยของวารสาร : Arts and Humanities / Social Sciences

หมายเหตุ :

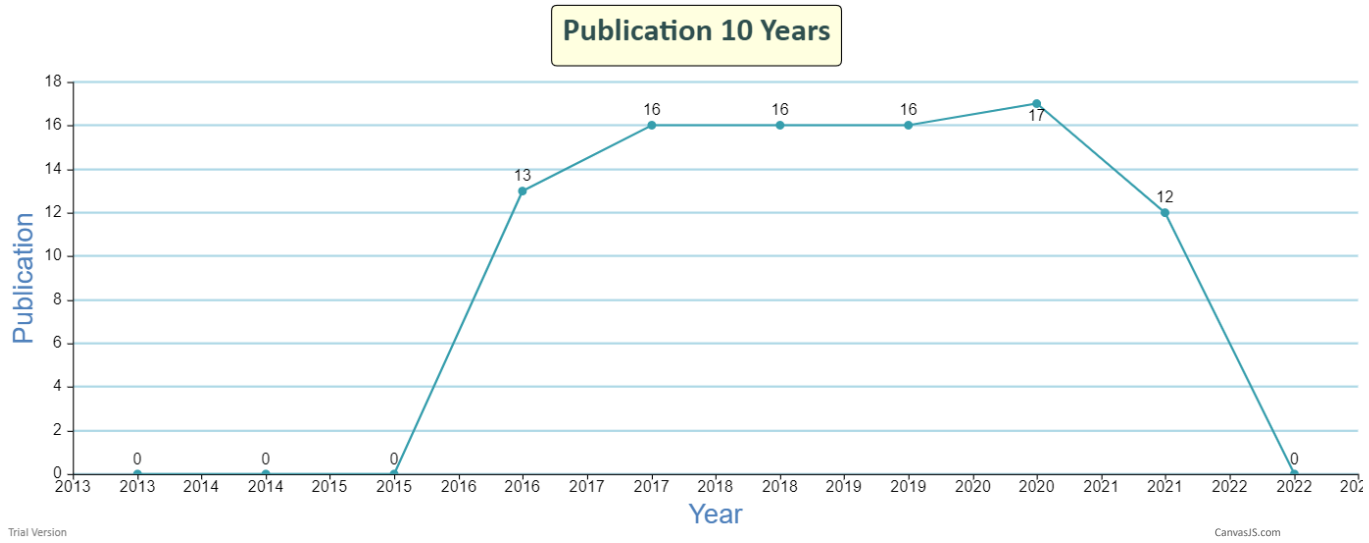

ที่ อว.๐๖๖๒ /๐๘๕

สำนักวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
อ.เมือง จ.อุดรธานี ๔๑๐๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย

เรียน อาจารย์วันวิสาข์ หมื่นจง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจารักษ์ และ อาจารย์ ดร.ธีราภรณ์ พลายเล็ก

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิชาการ เรื่อง **“การวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร: กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเสลียงแห้ง ๓ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์”** เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารพื้นถิ่น โขง ชี มูล ศูนย์การเรียนรู้พุทธศิลป์ถิ่นอีสาน สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี นั้น

บัดนี้ กองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิประจำวารสารได้พิจารณาบทความของท่านเสร็จสิ้นตามกระบวนการพิจารณาแล้ว และมีความยินดีตีพิมพ์บทความของท่านลงในวารสารพื้นถิ่น โขง ชี มูล เล่มปีที่ ๘ ฉบับที่ ๑ (เดือนมกราคม-เดือนมิถุนายน ๒๕๖๕) พร้อมกับจัดส่งวารสารฯ จำนวน ๕ เล่ม ให้ท่านตามขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สราวดี ณ หนองคาย)
บรรณาธิการวารสารพื้นถิ่น โขง ชี มูล

งานวารสารพื้นถิ่น โขง ชี มูล
ศูนย์การเรียนรู้พุทธศิลป์ถิ่นอีสาน สำนักวิชาศึกษาทั่วไป
โทรศัพท์ ๐๔๒-๒๑๑-๐๔๐-๕๙ ต่อ ๑๙๙๙
โทรสาร ๐๔๒-๒๔๑-๔๘๖

วารสารศิลปวัฒนธรรม
ของขวัญ
MEKONG CHI MUN ART AND CULTURE JOURNAL
ปีที่ 8 ฉบับที่ 1
ประจำเดือนมกราคม - มิถุนายน 2565
ISSN 2408-1639 (Print)
ISSN 2697-3987 (Online)

ของขวัญ ชี มูล
MEKONG CHI MUN ART AND CULTURE JOURNAL
ปีที่ 8 ฉบับที่ 1
ISSN 2408-1639 (Print)
ISSN 2697-3987 (Online)

สารบัญ
• บทความวิจัย ..... หน้า 1
• บทความวิจัย ..... หน้า 15
• บทความวิจัย ..... หน้า 29
• บทความวิจัย ..... หน้า 43
• บทความวิจัย ..... หน้า 57
• บทความวิจัย ..... หน้า 71
• บทความวิจัย ..... หน้า 85
• บทความวิจัย ..... หน้า 99
• บทความวิจัย ..... หน้า 113
• บทความวิจัย ..... หน้า 127

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 2 ฉบับ (มกราคม – มิถุนายน และ กรกฎาคม – ธันวาคม)
ราคา 60 บาท

ที่อยู่ที่ติดต่อได้ของผู้เขียนบทความ
สถาบันวิจัยและพัฒนาอีสานศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000
โทรศัพท์ 042-211-040 - 59 ต่อ 1999
e-mail: ntbacl@gmail.com, ntbac@udru.ac.th
mcmac.udru.ac.th

ISSN 2408-1639 (Print)
ISSN 2697-3987 (Online)

วารสาร พันถิ่นโขง ชี มูล

Mekong Chi Mun Art and Culture Journal

ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) 2565

ศูนย์การเรียนรู้พุทธศิลป์ถิ่นอีสาน
สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

วารสารพื้นถิ่นโขง ชี มูล
Mekong Chi Mun Art and Culture Journal
ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) 2565 ISSN: 2408 - 1639
เจ้าของ ศูนย์การเรียนรู้พุทธศิลป์ถิ่นอีสาน สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.สันติ เล็กสุขุม	คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
ศาสตราจารย์ ดร.เดือน คำดี	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ แสนบุราณ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.นภดล ชาติประเสริฐ	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นายสมหมาย เสียงหลาย	ประธานมูลนิธิสโมสรมิตรภาพวัฒนธรรมสากล

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สราวดี ณ หนองคาย	สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

รองบรรณาธิการ

อาจารย์ฐากูร สรวงศ์สิริ	สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
อาจารย์สุนิตย์ เหมนิล	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี (ศูนย์บึงกาฬ)

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์พงษ์ศักดิ์ อัครวัฒนากุล	สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.อานันท์ กาญจนพันธุ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม หงส์สุวรรณ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.ยิ่งสวัสดิ์ ไชยะกุล	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ศรีสันติสุข	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกวรรณ มะโนรมย์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.รักชนก แสงภักดีจิต	มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย
รองศาสตราจารย์สมบัติ ประจญศานต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วรชัยยุทธ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย อารีรุ่งเรือง	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร พรหมโคตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พิณศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป สุธาทองไทย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปาริสุทธิ์ เลิศคชาธาร	มหาวิทยาลัยรังสิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรารถนา จันทรุพันธุ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร

ฝ่ายพิสูจน์อักษรภาษาอังกฤษ

Prof. Dr. Jeffery C. Nash บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ฝ่ายพิสูจน์อักษรภาษาไทย

อาจารย์ธัชวรรธน์ หนูแก้ว สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

อาจารย์สิริรัตน์ จันทร์มาลา สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ฝ่ายรูปเล่ม

อาจารย์วราวุฒิ ทิวะสิงห์ สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

อาจารย์ ดร.มงคล ทะกอง สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรอนงค์ ทองหล่อ ทะกอง สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

พิมพ์ที่: โรงพิมพ์ทรัพย์ภิญโญ 20/1 ถนนโพนพิสัย ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

วารสารพื้นถิ่นโขง ชี มูล เป็นวารสารวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ราย 6 เดือน กำหนดออกปีละ 2 ฉบับ (ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เดือนมิถุนายน ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - เดือนธันวาคม) มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นพื้นที่ในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป รวมทั้งเพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางวิชาการในด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งเนื้อหาของบทความมีส่วนเกี่ยวข้องกับพื้นถิ่นลุ่มน้ำโขง ชี มูล ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- ศิลปะและวัฒนธรรม
- สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
- รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
- ประวัติศาสตร์และโบราณคดี
- ภาษาและวรรณกรรม
- ปรัชญาและศาสนา

ทุกบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารได้ผ่านการพิจารณากลั่นกรองคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามท่าน ทัศนะและเนื้อหาที่ปรากฏในวารสาร ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

สอบถามรายละเอียดได้ที่

ศูนย์การเรียนรู้พุทธศิลป์ถิ่นอีสาน สำนักวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี 64 ถนนทหาร ตำบลหมากแข้ง
อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000
โทรศัพท์ 0 - 4221 - 1040 - 59 ต่อ 1999
e-mail: ntbac.udru@gmail.com
ดูรายละเอียดและดาวน์โหลดบทความออนไลน์ได้ที่ mcmac.udru.ac.th

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความประจำฉบับ

รองศาสตราจารย์ ดร.ธนวิทย์ บุตรอุดม	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต อธิปัตยกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิพงษ์ ศรีสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย สุริยุทธ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจารักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุทุมพร หลอดโค	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันวิสาข์ คงธนกุลบวร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒน์จิรชัย เวชชนินนาท	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
อาจารย์ ดร.นราวิทย์ ดาวเรือง	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อาจารย์ ดร.อนุชิต สิงห์สุวรรณ	มหาวิทยาลัยนครพนม
อาจารย์อนุวัฒน์ พลทิพย์	มหาวิทยาลัยนครพนม
อาจารย์สัติยะพันธ์ คชมิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
อาจารย์ปียกนิษฐ์ สาธารณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
อาจารย์ชุติพงศ์ คงสันเทียะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

สารบัญ

บ้านนาเก็น : ชุมชนโบราณทางอุตสาหกรรมเหล็กที่สำคัญของอาณาจักรล้านช้าง

ฉัตรวัชระ เสนะบุตร.....1

โนนคำกลิ้งและด่านคำกลิ้ง : ชุมชนโบราณและบทบาทด่านชั้นใน ของเวียงจันทน์ในลุ่มน้ำโมง

ธีระวัฒน์ แสนคำ.....31

ดนตรีในพิธีเหยา : ชาวผู้ไทย ตำบลกกแดง อำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร

วัณณวัฒน์ เจริญไกร.....59

การศึกษาเปรียบเทียบการใช้ไม้ยมก (ๆ) และแนวทางการพัฒนาระบบประมวลผลภาษาอัตโนมัติของภาษาไทยและภาษาลาว

กรกฤช มีมงคล.....91

แผนพัฒนาท้องถิ่นกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางในชุมชน

นิภาพรรณ เจนสันติกุล.....119

การบริหารจัดการขยะชุมชนเพื่อลดปริมาณขยะต้นทางกรณีศึกษา เทศบาลตำบลบ้านแฮด อำเภอบ้านแฮด จังหวัดขอนแก่น

พัชรินทร์ ฤชุวรารักษ์ และจตุพร ดอนโสม.....147

การวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร : กรณีศึกษา ชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

วันวิสาข์ หมื่นจง ธีรภัทร กิจจารักษ์ และธีราภรณ์ พลายเล็ก.....191

หลักเกณฑ์การส่งบทความ.....215

การวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร : กรณีศึกษาชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

วันวิสาข์ หมื่นจง

อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

E-mail: wanwisa.meu@pcru.ac.th

ธีรภัทร กิจจารักษ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

E-mail: teeraphat.kit@pcru.ac.th

ธีราภรณ์ พลายเล็ก

อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: teeraporn.pl@ssru.ac.th

วันที่รับ: 08 มีนาคม 2565 วันที่แก้ไข: 16 มิถุนายน 2565 วันที่ตอบรับ: 17 มิถุนายน 2565

Needs Analysis of English for Agro–tourism: A Case Study in Ban Saleang Haeng 3 Community, Khao Kho District, Phetchabun Province

Wanwisa Meunchong

Lecturer (M.A.), of Faculty of Humanity and Social Sciences,

Phetchabun Rajabhat University.

E-mail: wanwisa.meu@pcru.ac.th

Teeraphat Kitjarak

Assistant Professor (D.P.A), Master of Public Administration Program,

Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchabun Rajabhat University.

E-mail: teeraphat.kit@pcru.ac.th

Teeraporn Plailek

Lecturer (Ph.D.), English Department, Faculty of Education,

Suan Sunandha Rajabhat University.

E-mail: teeraporn.pl@ssru.ac.th

Received: 08 March 2021 Revised: 16June 2021 Accepted: 17 June 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามวิถีพอเพียงบนฐานความต้องการของชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประธานกลุ่ม และผู้ประกอบการการโฮมสเตย์บ้านเสลียงแห้ง 3 จำนวน 15 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบสังเกต ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการในชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ถึงแม้ว่าจะมีการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 และทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง แต่ผู้ประกอบการในชุมชนมีความเห็นตรงกันว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนของตนเองอย่างมาก เพราะเป็นการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวต่างชาติ และรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหลังสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา 19 (COVID-19) ผู้ประกอบการมีต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่ออธิบายแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน อาทิอธิบายสวนเกษตรแบบผสมผสาน อธิบายผลไม้ในสวน การสอนเพาะพันธุ์ต้นไม้ การสอนปลูกผัก การบอกวิธีการเลี้ยงไก่ เป็นต้น และต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง โดยการจัดทำป้ายแสดงสถานที่ท่องเที่ยวชุมชนเพื่อบอกเรื่องราวความเป็นมาในรูปแบบสองภาษา (ไทย และอังกฤษ)

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ความต้องการ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3

ABSTRACT

This study aims to analyze the functions and needs of English for Agro-tourism based on sufficient philosophy in Ban Saleang Haeng 3 community, Khao Kho District, Phetchabun province. Fifteen homestay entrepreneurs were selected to be key informants by using purposive sampling. The instruments used to collect data were semi-structured interviews and participant observation. The data were analyzed by content analysis. The findings reveal that most homestay entrepreneurs have strongly agreed that English is important for agritourism in their community; although, the number of tourists is decreased because of the COVID-19 pandemic since December 2019. The entrepreneurs need to improve their English skills in order to promote their community to international tourists after the COVID-19 situation. They need English for explaining tourist attractions and activities in their community, describing integrated farming, telling about fruit names, planting training, growing vegetables, and raising chickens as well as bilingual tourist attraction signboards (Thai-English).

Keywords: Needs Analysis, English for Agritourism,
Ban Saleang Haeng 3 Community

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

แนวโน้มการเรียนภาษาอังกฤษของผู้คนทั่วโลกจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและคาดการว่าอีก 10 – 15 ปีข้างหน้า (ประมาณปี 2015 – 2020) จำนวนผู้เรียนจะเพิ่มสูงขึ้นถึง 2 พันล้านคน จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าคนตระหนกถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในสังคมโลกยุคใหม่ และกลายเป็นภาษาสากล หรือภาษานานาชาติ อย่างเป็นทางการ (David, 2006) และนอกจากนี้กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ยังกล่าวว่า “The working language of ASEAN shall be English” (The ASEAN Secretariat, 2008) ดังนั้น การพัฒนาทักษะภาษา อังกฤษสำหรับอาชีพของคนไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องของการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นอย่างมากในการท่องเที่ยวเมืองรอง ที่มีการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ และในการที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษ หรือจัดทำหลักสูตรในการพัฒนานั้น จะต้องทำการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามความต้องการอย่างแท้จริง

การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) คือกระบวนการที่สำคัญในการรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการ เพื่อพัฒนาออกแบบสื่อนวัตกรรม หรือหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ความต้องการสามารถวิเคราะห์ได้โดยแบ่งออกเป็นความต้องการในเป้าหมายกับความต้องการในการเรียนรู้ สถานการณ์ที่เป็นเป้าหมายจะพิจารณาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความจำเป็น ความขาดแคลนและความต้องการ ซึ่งขยายความได้ว่า “ความจำเป็น” คือสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องรู้เพื่อที่จะสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์เป้าหมายได้ เช่น ลักษณะภาษาสำหรับการเป็นมัคคุเทศก์ การอธิบายแหล่งท่องเที่ยว “ความขาดแคลน” คือ ช่องว่างระหว่างความสามารถที่ผู้เรียนมีอยู่และความจำเป็นที่จะต้องมี และสุดท้าย “ความต้องการ” คือ ความต้องการของผู้เรียนที่จะพัฒนาภาษาของตนเองเพื่อให้ไปถึงเป้าหมายที่วางไว้ (Hutchinson และ Waters, 1987) ซึ่งในการศึกษาในครั้งนี้จะวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นอำเภอหนึ่งที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวจำนวนมาก โดยเฉพาะในฤดูหนาวไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างชาติ ด้วยทัศนียภาพและอากาศที่เย็นสบายตลอดปี จึงมีคำขวัญที่ว่า “พักเขาค้อ 1 คืน อายุยืน 1 ปี” และจากสถิติการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ในปี พ.ศ. 2561 พบว่า มีนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 25,999 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ ปี พ.ศ. 2560 พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น +1.699% ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ (สถิตินักท่องเที่ยว, 2562: ออนไลน์)

บ้านเสลียงแห้ง 3 เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ตั้งอยู่ที่ตำบลหนองแม่นา อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีการพัฒนาในเรื่องของการเกษตรตามศาสตร์พระราชา โดยได้รับการช่วยเหลือจากนักวิชาการเกษตรในเรื่องของเมล็ดพันธุ์และการเพาะปลูก โดยมีพื้นที่ที่เอื้อต่อการทำการเกษตรได้ดี นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการจากหน่วยงานต่าง ๆ เข้าไปให้ความช่วยเหลือ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการทำเส้นทางการท่องเที่ยว การพัฒนาผลิภัณฑ์ท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในเรื่องของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ยังคงเป็นปัญหาแก่ผู้ประกอบการ เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน แต่จำเป็นต้องใช้เมื่อต้องต้อนรับนักท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวหรือให้ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวเท่านั้น

ดังนั้น การวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามวิถีพอเพียงบนฐานความต้องการของชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ จะทำให้ทราบถึงความต้องการอย่างแท้จริงของผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนในเรื่องของความจำเป็นและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อหนุนเสริมและยกระดับการท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ ตลอดจนสร้างมูลค่าและรายได้ให้แก่คนในชุมชน

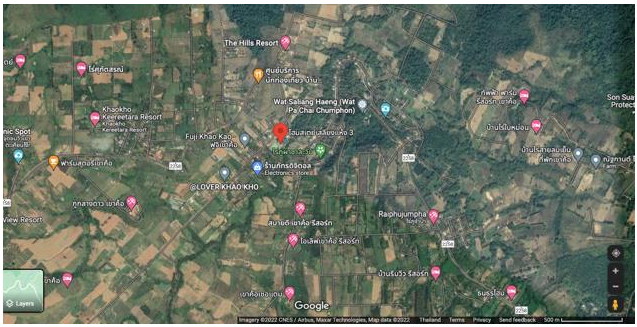

ภาพที่ 1 แผนที่ชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 ที่มา: ปรับปรุงจาก Google Earth

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามวิถีพอเพียงบนฐานความต้องการของชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

ภาพที่ 2 โฮสเตย์บ้านเสลียงแห้ง 3

ภาพที่ 3 แผนที่ท่องเที่ยวในชุมชน

ภาพที่ 4 สวนเกษตรแบบผสมผสาน

3. วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ใช้วิธีการศึกษาเฉพาะกรณีศึกษา (A case study approach) ในชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 ตำบลหนองแม่นา อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อยู่ในแผนการสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชนโดยสำนักงานท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้แนวคิดขอบเขตการวิเคราะห์ความต้องการสถานการณ์เป้าหมายของ ฮัทชินสัน และวอเตอร์ส (Hutchinson & Waters, 1987)

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้เข้าร่วมวิจัยคือ ประธานกลุ่มโฮมสเตย์บ้านเสลียงแห้ง 3 และผู้ประกอบการการโฮมสเตย์บ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งกลุ่มดังกล่าวเป็นตัวแทนหลักในการร่วมกันสร้างโฮมสเตย์และผ่านการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย รวมทั้งร่วมกันดำเนินการท่องเที่ยวชุมชนโดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามศาสตร์พระราชา จำนวน 15 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการพูด การอ่าน การฟัง การเขียน และปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้

3.2.1 การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi–structured interview) สัมภาษณ์เดี่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน ประเด็นคำถามที่ใช้สัมภาษณ์คือความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 เป็นอย่างไร ใช้เวลาในการสัมภาษณ์เฉลี่ย 30 นาทีต่อคน โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1) ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทบทวน วิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และการวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis) รวมทั้งวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

2) กำหนดประเด็นและหัวข้อที่ต้องการถามตามวัตถุประสงค์ จำนวน 15 ข้อ แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

2.1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ให้สำภาษณ์ จำนวน 5 ข้อ

2.2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 ตามวัตถุประสงค์ จำนวน 10 คำถาม

3) รวบรวมคำถามที่ต้องการสัมภาษณ์ ตามประเด็นที่กำหนดไว้

4) นำแบบสัมภาษณ์ที่ร่างขึ้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความครบถ้วนถูกต้องของเนื้อหา และโครงร้างของข้อคำถาม (Content Validity) โดยวิเคราะห์ข้อคำถามและพิจารณาประเมินค่าคะแนนเพื่อตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index หรือ IOC) ของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญที่จะทำการประเมิน จำนวน 3 คน จากนั้น

5) หลังจากได้รับการประเมินแบบสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาทำการปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะที่มีของแต่ละคนจนครบถ้วนทุกข้อคำถาม

6) นำข้อมูลการประเมิน (ค่าคะแนนการประเมิน) มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) และพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งโดยทั่วไปจะถือว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นตัวชีวัดของตัวแปรได้ ผลค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามอยู่ในช่วง 0.60–0.80

ตัวอย่างคำถามสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi – structured interview)

(1) ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในชุมชนของท่านหรือไม่ อย่างไร

(2) ท่านใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในรูปแบบใดบ้าง

(3) ท่านเคยประสบปัญหาหรือความท้าทายในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือไม่ อย่างไร และมีวิธีการรับมือหรือแก้ปัญหาอย่างไร

(4) ท่านต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร

(5) เนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวที่ท่านต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมมีลักษณะอย่างไร

(6) ท่านต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในลักษณะใด

3.2.2 การสังเกตและการจดบันทึก (observation and field notes) ผู้วิจัยเลือกใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (participation observation) เพื่อทำให้ผู้วิจัยเข้าใจบริบทของชุมชนอย่างแท้จริง เพื่อเป็นแนวทางในการตั้งคำถามวิจัยเพื่อตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและการสัมภาษณ์กลุ่ม เพื่อเป็นข้อมูลที่จำเป็นต่อการสร้างสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาภาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ตรงกับความต้องการและเหมาะสมกับชุมชน โดยใช้เวลาในการสังเกตทั้งหมด 10 วัน แบ่งออกเป็น 3 วัน 3 วัน และ 4 วัน

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยลงพื้นที่ติดต่อผู้ประสานงานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโฮมสเตย์บ้านเสลียงแห้ง 3 เพื่อสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับบริบทการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน และขอเข้าพื้นที่เพื่อสังเกตบริบทการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน โดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และขอนัดสัมภาษณ์เดี่ยวผู้ประกอบการโฮมสเตย์ที่เป็นสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งเป็นโฮมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานแล้ว โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (in-depth interview) จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปความต้องการจำเป็นในการใช้ภาอังกฤษ ด้านการพูด การอ่าน การฟัง การเขียน และปัญหาการใช้ภาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตลอดจนความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาภาษอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

3.3 การวิเคราะห์ และการนำเสนอข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลทั้งหมดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนำไปสู่การตอบปัญหาการวิจัย

4. ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามวิถีพอเพียงบนฐานความต้องการของชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการโฮมสเตย์บ้านเสลียงแห้ง 3 สรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัย ดังนี้

4.1 จากการศึกษาวิจัยโดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับบริบททั่วไปของชุมชน พบว่า ชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม ท่ามกลางหุบเขาและสภาพอากาศที่หนาวเย็นใกล้เคียงกับบรรยากาศในภาคเหนือตอนบน พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ทำกินเป็นพื้นที่ของสมาชิกราษฎรอาสาสมัคร (รอส.) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 ต่อมาชุมชนมีการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งมีลักษณะการท่องเที่ยวเป็นเชิงเกษตรแบบผสมผสาน ดำเนินการตามศาสตร์พระราชาตั้งแต่ปี พ. ศ. 2552 จนถึงปัจจุบัน เริ่มจากการจัดตั้งโฮมสเตย์ก่อน กลุ่มโฮมสเตย์เสลี่ยงแห้ง 3 จัดตั้งขึ้นโดยกลุ่มชาวบ้านในปี พ.ศ. 2555 เริ่มเปิดให้บริการบ้านพักแบบโฮมสเตย์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 และได้รับการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์รอบแรกในปี พ.ศ. 2555-2558 จานวน 5 หลัง ต่อมาได้มีการปรับปรุงการดำเนินงานและพัฒนาตามมาตรฐานโฮมสเตย์ และผ่านการประเมินรอบสองในปี พ.ศ. 2559-2562 จำนวน 3 หลัง จนปัจจุบันมีโฮมสเตย์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน จำนวน 8 หลัง ชุมชนจัดการท่องเที่ยวโดยใช้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในชุมชนมาเป็นจุดขายเพื่อสร้างกิจกรรมทางการท่องเที่ยวรอบ ๆ ชุมชน อาทิ เที่ยวชมตาดน้ำไหลย้อนขึ้นทางทิศเหนือ ป่าชุมชน ป่าหม่อน แปลงพืชผักผลไม้เมืองหนาวนานาชนิด เช่น แปลงผักไฮโดรโปนิกส์ แปลงสตรอเบอรี่ แปลงเสาวรส แปลงฟักม้ง สวนกาแฟ สวนองุ่นอินทรีย์ ฯลฯ นอกจากนี้ชุมชนยังจัดกิจกรรมให้แก่นักท่องเที่ยว โดยมีแผนการท่องเที่ยว 2 วัน 1 คืน เริ่มกิจกรรมตั้งแต่เวลา 14.00 น. ในการพาเที่ยวและทำกิจกรรมในชุมชน ใช้เวลา 2 ชม โดยรถอีแต๊กของชาวบ้านแบบ

เหมาจ่ายครั้งละ 500 บาท ต่อ 10 คน โดยกิจกรรมหลักๆ ได้แก่ การคั่วกาแฟ การทำน้ำสลัด การสอนปลูกผัก และการทำการเกษตร ส่วนนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เข้ามาจะเป็นกรุ๊ปทัวร์ และส่วนใหญ่เป็นคนไทย ส่วนชาวต่างชาติมีมาบ้างแต่ยังไม่มาก ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาจะมีภรรยาเป็นคนไทย

4.2 จากการศึกษาความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในชุมชน พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไม่ได้ เพราะไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน จึงเป็นความท้าทายสำหรับชาวบ้านที่บางคนจบการศึกษาแค่ระดับประถมแต่ต้องมาเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาในชุมชนจะแบ่งเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มากับมัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาด้วยตนเอง ซึ่งผู้ประกอบการยังคงพบปัญหาในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาด้วยตนเอง เนื่องจากมีข้อจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแก้ปัญหาโดยการใช้ภาษามือ หรือสื่อสารผ่านภรรยาชาวต่างชาติ จึงทำให้ผู้ประกอบการยังมีความต้องการที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว และต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง โดยการจัดทำป้ายแสดงสถานที่ท่องเที่ยวชุมชนเพื่อบอกเรื่องราวความเป็นมาในรูปแบบสองภาษา (ไทย และอังกฤษ) รวมทั้งคู่มือการฝึกภาษาอังกฤษด้วยตนเอง อาทิเช่น การอธิบายสวนเกษตรแบบผสมผสาน การอธิบายผลไม้ในสวน การสอนเพาะพันธ์ต้นไม้ การสอนปลูกผัก การบอกชื่อของผลไม้ในสวน การบอกวิธีการเลี้ยงไก่ เป็นต้น ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

บทสัมภาษณ์ที่ 1

“ก่อนโควิดมีต่างชาติมาครับ เป็นพวกคนจีน คนญี่ปุ่น จะมีมาเองบ้าง มากับไกด์บ้าง แต่เราก็ยังสื่อสารไม่ค่อยได้ ใช้ภาษามือเอา”

(ประธานกลุ่มโฉมสเตย์)

จากบทสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสนใจการท่องเที่ยวและกิจกรรมในชุมชน

บทสัมภาษณ์ที่ 2

“เวลานักท่องเที่ยวมาเราก็จะบอกว่าโฮมสเตย์เรามีอะไรบ้าง ราคาเท่าไหร่ นอนได้กี่คน แต่ถ้าเป็นต่างชาติก็พูดไม่ได้ ถ้ามีป้ายภาษาอังกฤษให้เค้าอ่านเลยก็ดีนะ หรือมีคู่มือภาษาอังกฤษเอาไว้ฝึกเองก็ดี”

(ผู้ประกอบการโฮมสเตย์)

บทสัมภาษณ์ที่ 3

“ป้าก็บอกเค้าว่าในสวนมีผลไม้อะไรบ้าง แล้วก็ให้เค้ากินฟรี เพราะคิดรวมกับค่าห้องแล้ว เคยมีนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมาเค้าอยากได้ซื้อผลไม้ในสวนเราไม่รู้ภาษาอังกฤษก็บอกเค้าไม่ได้ อยากได้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับผลไม้ในสวน”

(ผู้ประกอบการโฮมสเตย์)

บทสัมภาษณ์ที่ 4

"อย่างกิจกรรมการสอนคั่วกาแฟเราก็อธิบายได้แค่ภาษาไทย แต่ถ้ามีภาษาอังกฤษด้วยก็น่าจะดี"

(ผู้ประกอบการโฮมสเตย์)

บทสัมภาษณ์ที่ 5

"ผมคิดว่าภาษาอังกฤษจำเป็นนะ ทำให้คนรู้จักบ้านเรามากขึ้น"

(ผู้ประกอบการโฮมสเตย์)

บทสัมภาษณ์ที่ 2 – 5 นี้แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและมีบทบาทสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ตลอดจนมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ อาทิ เช่น การบอกชื่อผลไม้ในสวน การอธิบายกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้แก่นักท่องเที่ยว การบอกราคา การอธิบายห้องพัก เป็นต้น

ภาพที่ 5 กิจกรรมคั่วกาแฟ

5. อภิปรายผลการศึกษา

ชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 มีการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนที่ได้นำการท่องเที่ยวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชน โดยได้นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการทำการเกษตร จนก่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ส่งผลให้มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากงานประจำโดยการจัดตั้งกลุ่มโฮมสเตย์ และมีการนำมาเป็นหนึ่งในกิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็น การนำพืชผลจากการเกษตรมาบูรณาการเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์และมีความเป็นพื้นถิ่นของชุมชนอย่างน่าสนใจ และสามารถนำมาเป็นจุดขายให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้ ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทและมีความจำเป็นต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวในชุมชน ซึ่งจากการศึกษา ความจำเป็นและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามวิถีพอเพียงบนฐานความต้องการของชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบประเด็นที่น่าสนใจและสำคัญ ดังนี้

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการในชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ พบว่า ถึงแม้ว่าจะมีการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ได้เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชนน้อยลงไม่ว่าจะเป็นชาวไทยหรือชาวต่างชาติ แต่อย่างก็ตามผู้ประกอบการในชุมชนมีความเห็นตรงกันว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนของตนเองอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวต่างชาติ และการเตรียมความพร้อมที่จะรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหลังสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา 19 (COVID-19) ผู้ประกอบการมีต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อการอธิบายแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน อาทิเช่น การอธิบายสวนเกษตรแบบผสมผสาน การอธิบายผลไม้ในสวน การสอนเพาะพันธุ์ต้นไม้ การสอนปลูกผัก การบอกชื่อของผลไม้ในสวน การบอกวิธีการเลี้ยงไก่ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้คนในชุมชนสามารถสื่อสารการท่องเที่ยวในชุมชนไปยังนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ ซึ่งสอดคล้องกับพิกุล สายดวง และชญาณ์นันท์ ปิติกรพวงเพชร (2560) ที่ได้ศึกษาความต้องการ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารเชิงอนุรักษ์ ของกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การสนทนากลุ่ม และแบบสอบถามความต้องการ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ต้องการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อให้โต้ตอบกับนักท่องเที่ยว และให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติได้ เนื่องจากส่วนใหญ่ขาดความรู้ทักษะทางภาษา และมีความต้องการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการให้คำแนะนำ การเสนอแนะ และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารมากที่สุด

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการมีความต้องการที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความด้านการท่องเที่ยวในอนาคต และต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง โดยการจัดทำป้ายแสดงสถานที่ท่องเที่ยวชุมชนเพื่อบอกเรื่องราวความเป็นมาในรูปแบบสองภาษา (ไทย และอังกฤษ) ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับอนันต์ เจริญคงคา และสิงหนาท น้อมเนียน (2562) ที่ได้ศึกษาความต้องการของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบนฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษาชุมชนเกาะกลาง จังหวัดกระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชนต้องการภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนในชุมชน สถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน อาหารท้องถิ่น การประกอบอาชีพของชาวบ้าน นอกจากนี้ผลการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับเจษฎา นกน้อย (2559) ที่กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นแนวคิดที่ต้องการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมให้เกิดความยิ่งยืน โดยการนำการเกษตรและวิถีชุมชนไปเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าและความสามารถในการแข่งขัน ก่อให้เกิดการอนุรักษ์และการพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน เป็นช่องทางในการส่งเสริมเกษตรกรให้มีทางเลือก มีรายได้เพิ่มขึ้น มีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอาชีพของตนเอง อันจะส่งผลต่อการสืบทอดและอนุรักษ์อาชีพเกษตรกรรมในระยะยาว

6. สรุปผลการศึกษา

ชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 นำการท่องเที่ยวโดยชุมชนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชน โดยได้นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการทำการเกษตร จนก่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ส่งผลให้มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากงานประจำโดยการจัดตั้งกลุ่มโฮมสเตย์ และมีการนำมาเป็นหนึ่งในกิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นการนำพืชผลจากการเกษตรมาบูรณาการเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ และมีความเป็นพื้นถิ่นของชุมชนอย่างน่าสนใจ และสามารถนำมาเป็นจุดขายให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้ ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทและมีความจำเป็นต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวในชุมชน ซึ่งจากการศึกษาความจำเป็นและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามวิถีพอเพียงบนฐานความต้องการของชุมชนบ้านเสลียงแห้ง 3 ตำบลหนองแม่นา อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการในชุมชนมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับวิถีถัดไป (Next Normal) ภายหลังสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยผู้ประกอบการต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อการอธิบายแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน และต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความด้านการท่องเที่ยวในอนาคต และต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง โดยการจัดทำป้ายแสดงสถานที่ท่องเที่ยวชุมชนเพื่อบอกเรื่องราวความเป็นมาในรูปแบบสองภาษา (ไทย และอังกฤษ) จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการท่องเที่ยวโดยชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน และนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวควรนำการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการยกระดับการท่องเที่ยวในชุมชนในด้านต่าง ๆ เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในแผนยุทธศาสตร์

การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนสู่สากล นอกจากนี้ยังเป็นความท้าทายของผู้ประกอบการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่มีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน และเป็นความท้าทายของผู้พัฒนา ไม่ว่าจะเป็นนักวิชาการ หน่วยงานราชการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่สนับสนุนการท่องเที่ยวโดยชุมชน ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแก่ผู้ประกอบการเหล่านี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน การนำเที่ยวในชุมชน ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการในชุมชนโดยเฉพาะการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจึงควรมีการตระหนักถึงความต้องการที่แท้จริงของคนในชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ หรือสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชน

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามวิถีพอเพียงบนฐานความต้องการของชุมชน บ้านเสลียงแห้ง 3 อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

7.1.1 ควรมีการนำผลวิจัยไปพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือหลักสูตรอบรมระยะสั้น

7.1.2 ควรมีการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนการท่องเที่ยว หรือนำไปปรับปรุงรายวิชาที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยเน้นการท่องเที่ยวโดยชุมชน

7.1.3 ควรมีการนำผลการวิจัยไปจัดทำแผนพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการยกระดับการท่องเที่ยวในชุมชนในด้านต่าง ๆ

7.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรมีการพัฒนานวัตกรรมหรือสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและนำไปทดลองใช้

7.2.2 ควรมีการนำผลการวิจัยไปพัฒนาต่อยอดเป็นสื่อการเรียนรู้หรือนวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

เอกสารอ้างอิง

เจษฎา นกน้อย (2559). การท่องเที่ยวเชิงเกษตร: แนวคิดและประสบการณ์. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 36**(2), 157-169.

พิกุล สายดวง และชญาณ์นันท์ ปิติกรพวงเพชร (2560). การศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาชุมชนบ้านซะซอม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 8**(1), 284-300.

อนันต์ เจริญคงคา และสิงหนาท น้อมเนียน (2562). การวิเคราะห์ความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบนฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีศึกษาชุมชนเกาะกลาง จังหวัดกระบี่. **วารสารวิเทศศึกษา, 9**(2), 211-232.

David, C. (2006). **English as a Global Language.** Cambridge: Cambridge University Press.

Hutchinson, T., & Waters, A. (1987). **English for Specific Purposes.** New York: Cambridge University Press.

The ASEAN Secretariat (2008). **The ASEAN Charter.** https://asean.org/wp-content/uploads/images/archive/publications/ASEAN-Charter.pdf